

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 475/2021
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Станчевски, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Саша Пејчић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 762/2020 од 08.09.2020. године, у седници одржаној дана 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 762/2020 од 08.09.2020. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 662/15 од 02.10.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да му на име дуга исплати износ од 501.244,00 динара, са законском затезном каматом почев од 28.06.2013. године па до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 250.124,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 762/2020 од 08.09.2020. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Основног суда у Нишу П 662/15 од 02.10.2019. године и одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му на име дуга, исплати износ од 501.244,00 динара, са законском затезном каматом почев од 28.06.2013. године, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 171.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408, у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Међутим, основано тужилац у ревизији указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 394. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку, учињену у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању од стране првостепеног суда, тужилац је власник трговинске комисионе радње „ВВ“ у ..., а тужени је инвеститор изградње зграде у ..., Тужени је закључио уговор са фирмом „ГГ“ д.о.о. ..., о испоруци опреме за објекат на ..., којим се та фирма, као продавац, обавезала да туженом ББ као инвеститору, испоручи и угради одређену опрему и то: хидраулични лифт са одређеним бројем станица по цени од 26.500 евра, ограду за унутрашње, спољашње степенице и спољне терасе по цени од 12.500 евра; електроматеријал по спецификацији у вредности од 10.000 евра и унутрашња собна врата, укупно 140 комада по цени од 18.380 евра. Инвеститор, као купац, обавезао се да на име уговореног посла уступи стан површине 86,70 м² фирми „ГГ“ д.о.о. из Тај уговор није реализован, јер није постигнут договор пошто продавац није био у могућности да испоручи лифт. Тужилац је испоручивао електроматеријал по понуди лица које се представило као „...“, међутим то лице није овде тужени. Све рачуне-отпремнице тужилац је достављао директору фирме“ ДД“ из ..., али рачуни му нису враћени, јер их није потписао тужени. У исказу датом у својству парничне странке, тужилац је навео да је туженог упознао тек кад је отишао на градилиште и тражио да се измире обавезе према његовој фирми, што је тужени одбио, рекавши тужиоцу да ништа од њега није наручио.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиоца усвојио и туженог обавезао туженог да му на име дуга исплати износ од 501.244,00 динара, са законском затезном каматом почев од 28.06.2013. године па до исплате, јер је закључио да је приговор недостатка пасивне легитимације неоснован, пошто је неспорно да је електроматеријал испоручен од стране фирме „ГГ“ д.о.о. уграђен у предметну зграду, тако што су материјал од тужиоца узимали радници из фирме „ДД“, а то су учинили по налогу лица (по имену ...) који је у том тренутку имао овлашћење за набавку електроматеријала, као и договор у вези са тим са инвеститором, овде туженим. Пошто је утврђено да је електроматеријал из радње тужиоца уграђен у објекат туженог, првостепени суд није прихватио наводе туженог да он са тужиоцем није у дужничко-поверилачком односу, па је одлуку донео у смислу одредбе члана 612. Закона о облигационим односима.

Другостепени суд је, одлучујући о жалби туженог, преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев тужиоца одбио, као неоснован, пошто је закључио да тужени није пасивно легитимисан, јер није био у дужничко-поверилачком односу са тужиоцем. По мишљењу другостепеног суда, „неспорно је да би тужени био дужан да изврши накнаду на име испорученог електроматеријала, да је тужилац доказао да је материјал који је он испоручио уграђен у објекат туженог“, али то, по мишљењу другостепеног суда, тужилац није доказао, у смислу одредбе члана 231. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд налази да тужилац основано у ревизији указује да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка, јер је преиначио првостепену пресуду и утврдио другачије чињенично стање од оног у првостепеној пресуди, а у погледу чињенице да је материјал који је тужилац испоручио

уграђен у објекат чији је тужени инвеститор. Такав закључак другостепеног суда је супротан закључку првостепеног суда да се ради о материјалу који јесте уграђен у објекат чији је тужени инвеститор изградње. Према оцени Врховног касационог суда, када се има у виду да је у овој парници првостепена пресуда већ једанпут била укинута, другостепени суд није имао могућност да, без одржавања расправе, утврди другачије чињенично стање од онога које је утврђено у првостепеној пресуди, при чему је другостепени суд другачије ценио исказе сведока, странака и писане доказе, што значи да је погрешно применио одредбу члана 8. Закона о парничном поступку. Наиме, одлука првостепеног суда заснована је на чињеници за коју првостепени суд, у својој одлуци, наводи да је неспорна, а то је да електроматеријал испоручен од стране тужиоца уграђен у зграду чији је тужени инвеститор, тако што је тужилац савесно и по налогу лица које је имало овлашћење за набавку материјала, исти испоручио радницима који су изводили радове на предметном објекту. Другостепени суд, супротно томе, утврђује да „тужилац није доказао да је у објекат туженог уграђен електроматеријал који је испоручивао другим лицима, односно давао лицима за које је сматрао да су радила на објекту туженог“, другачијом оценом доказа који су изведени пред првостепеним судом, иако није у могућности да цени доказе које није непосредно извео.

Одредбом члана 383. став 2. Закона о парничном поступку, прописано је да ако веће другостепеног суда нађе да је ради правилног утврђења чињеничног стања потребно да се пред другостепеним судом понове већ изведени докази или докази чије је извођење одбио првостепени суд, може да закаже расправу пред другостепеним судом.

Другостепени суд није поступио на начин прописан цитираном одредбом закона, па због тога правилност примене материјалног права не може да се испита.

На основу изложеног, побијана другостепена пресуда је укинута и предмет враћен том суду на поновно суђење.

Укинута је и одлука о трошковима поступка, јер зависи од његовог исхода.

У поновном поступку, другостепени суд ће да отклони указану битну повреду одредаба парничног поступка, тако што ће да одлучи да ли је ради правилног и потпуног утврђења чињеничног стања, као и евентуалне другачије оцене изведених доказа, потребно одржати расправу пред тим судом, да би потом имао могућност, да правилном применом материјалног права, одлучи о жалби туженог изјављеној против првостепене пресуде.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео у смислу одредбе члана 415. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић